

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 033495 24 Кж 3
Бања Лука, 18.03.2024. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Аида Ханушића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Ање Давидовић, у кривичном предмету против оптужених С.Л., С.Д., М.Р., Д.Т., О.Ш. и А.Г., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207 став 3 у вези са ставом 2 и 1, оптужених С.Д., Д.Т. и О.Ш. и због кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208 став 2 у вези са ставом 1, а оптуженог А.Г. и због кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208 став 1 Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама њихових бранилаца, изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 033495 24 Кв 6 од 05.03.2024. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.03.2024. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених С.Л., С.Д., М.Р., Д.Т., О.Ш. и А.Г., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 033495 24 Кв 6 од 05.03.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 033495 24 Кв 6 од 05.03.2024. године, против оптужених С.Л., С.Д., М.Р., Д.Т., О.Ш. и А.Г., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207 став 3 у вези са ставом 2 и 1, оптужених С.Д., Д.Т. и О.Ш. и због кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208 став 2 у вези са ставом 1, а оптуженог А.Г. и због кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208 став 1 Кривичног законика Републике Српске (КЗ РС), продужен је последије потврђивања оптужнице притвор због посебног притворског разлога из члана 197 став 1 тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (ЗКП РС), тако да може трајати најдуже 2 (двје) године од потврђивања оптужнице.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци оптужених.

Бранилац оптуженог С.Л., адвокат Саван Зеџ из Козарске Дубице, рјешење побија због повреде одредаба члана 197 ЗКП РС, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење укине и оптужени пусти на слободу.

Бранилац оптуженог С.Д., адвокат Миодраг Дракулић из Градишке, рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311 став 2 ЗКП РС и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи, одбије приједлог за продужење притвора и оптужени пусти на слободу, уз евентуално изрицање мјера забране из члана 184 и 185 ЗКП РС.

Бранилац оптуженог М.Р., адвокат Јадранко Ступар из Градишке, рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311 став 1 тачка г) и к) став 2 ЗКП РС и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац оптуженог Д.Т., адвокат Игор Ковачевић из Источног Сарајева, рјешење побија због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи и побијано рјешење преиначи тако да се одбије приједлог за продужење притвора и оптужени пусти на слободу или одреде мјере забране или рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац оптуженог О.Ш., адвокат Александар Јокић из Бање Луке, рјешење побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и притвор укине.

Бранилац оптуженог А.Г., адвокат Миле Ковачевић из Заједничке адвокатске канцеларије „Ковачевић-Бешић“ из Градишке, рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, у смислу одредбе члана 320 ЗКП РС, овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Што се тиче надлежности за одлучивању о притвору послије потврђивања оптужнице треба имати у виду да је одредбом члана 20 став 1 тачка д) ЗКП РС прописано да судија за претходно саслушање има овлашћења која припадају судији за претходни поступак. Одредбом члана 200 став 1 и 2 ЗКП РС прописано да судија за претходни поступак одлучује о приједлогу за одређивање притвора, а да се послије тог рока осумњичени може задржати у притвору само на основу рјешења вијећа из члана 24 став 5 ЗКП РС о продужењу притвора. То значи да судија за претходно саслушање може одредити притвор ако се оптужени не налази у притвору, док притвор може продужити само вијеће из члана 24 став 5 ЗКП РС. Сходно томе за продужење притвора у фази након потврђивања оптужнице функционално је надлежно вијеће првостепеног суда из члана 24 став

5 ЗКП РС, а не судија за претходно саслушање, као што то погрешно сматра жалба браниоца оптуженог С.Л..

Након потврђивања оптужнице и прије изрицања првостепене пресуде дужина трајања притвора зависи од висине прописане казне за кривично дјело из оптужнице и рачуна се од њеног потврђивања. Само ако је оптуженом притвор одређен касније у току првостепеног поступка, а не непосредно након потврђивања оптужнице, максимално трајање притвора рачуна се од часа стављања оптуженог у притвор, а не од дана потврђивања оптужнице тако што се скраћује вријеме трајања притвора. Оптужени Д.Т. се налазио у притвору који му је побијаним рјешењем продужен, па је зато неоснован приговор жалбе његовог браниоца да је суд погрешно одредио да се трајање притвора рачуна од потврђивања оптужнице, а не од момента лишења слободе.

Основана сумња да су оптужени починили кривична дјела која им се оптужницом стављају на терет утврђена је потврђивањем оптужнице која је ступила на правну снагу. Она се жалбеним приговорима не може ревидирати јер је суд оптужницу потврдио цијенећи све доказе који такву сумњу учвршћују, а посебно резултате посебних истражних радњи, сагласних исказа свједока, које поименично наводи и цијени, као и исказа оптуженог Н.Ј. Све је то доведено у везу са материјалним доказима прибављеним претресима и одузимањем предмета, па се у том правцу жалбени приговори указују без основа.

Што се тиче постојања притворског разлога за продужење притвора првостепени суд је озбиљном и садржајном оцјеном расположивих доказа и начина извршења кривичног дјела поуздано, потпуно и правилно утврдио и цијенио све одлучне чињенице за доношење правилне и законите одлуке. Поуздан основ за извођење оваквог закључка пружају саме околности извршења кривичног дјела, које се посебно огледају у томе да су радње извршења предузимане у дужем времену али и да су обезбијеђени значајни ресурси и употребљена значајна средства извршења, а све ради стицања противправне имовинске користи. Све то заједно јесу нарочите околности које оправдавају бојазан од понављања кривичног дјела и представљају основ за продужење притвора из члана 197 став 1 тачка в) ЗКП РС. Овакав закључак за оптуженог С.Л. и Д.Т. додатно потврђује чињеница вишеструке осуђиваности, укључујући и за иста кривична дјела. Код оваквог чињеничног стања околност, коју жалбе износе, да је за оптужене М.Р. и О.Ш. брисана казна коју суд узима у обзир при доношењу одлуке, није од утицаја на другачији закључак о неопходности продужења притвора.

Утврђујући да је неопходно да се против оптужених притвор продужи, тиме је у побијаном рјешењу дато образложење за став одбране о примјени мјера забрана, ради чега су без основа жалбени приговори којима се оспорава правилност чињеничне основе побијаног рјешења и у том правцу могућности за изрицање мјера забрана из одредбе члана 184. и 185. ЗКП РС.

О свему томе првостепени суд је дао јасне, одређене и садржајне разлоге које као такве прихвата и овај суд и на њих упућује жалиоце.

Сходно томе првостепени суд није починио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311 став 1 тачке г) и к) и став 2 ЗКП РС, све одлучне чињенице је потпуно и правилно утврдио и правилно примијенио закон, тако да су супротни жалбени приговори без основа.

На основу наведеног, а примјеном члана 337 став 3 ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Ања Давидовић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић